

Maska, Kwiat podziemia

1. Odbijasz urodzaj znużony w letargu
Pieśnią obfitą karmisz obłoki
Krażysz delicje mistycznych doznań
Nie licząc na świtu przestworze
2. Kortynę podnoszą wysoko w górę
Głosząc twój triumf na cztery strony
Kiedy wylejesz moc piersi swojej
Ciernisty krzew wypuści swój kwiat
3. Uśniesz na wyspie pośród mych dłoni
Otworzysz swe serce i dusze na świat
Ułożysz gwiazdy na błękitnym niebie
Stąpając po morzu spienionych fal